

Niby tacy sami, a jednak inni.

Dzień 2.

Co jest cięższe, a co lżejsze?

Co jest cięższe, a co lżejsze? – zabawy z zastosowaniem wagi szalkowej.

- Zapoznanie z wagą szalkową(można wykonać samemu)

Waga szalkowa.

Dzieci oglądają wagę, nazywają jej części.

- Ćwiczenia z zastosowaniem wagi szalkowej.

Klocki: drewniane, szkieletowe, miś.

Rodzic przygotował klocki: drewniane, szkieletowe, i misia.

Rodzic mówi, że dzieci będą porównywać wagę (masę) misia i klocków.

- Pierwsza sytuacja.

Rodzic kładzie na lewej szalce misia, a na prawej – trzy klocki.

– Co jest cięższe? Po czym to poznaliście?

– Co jest lżejsze? Po czym to poznaliście?

- Druga sytuacja.

Rodzic kładzie na lewej szalce misia, a na prawej – cztery klocki.

– Co jest cięższe? Co jest lżejsze?

– Po czym poznaliście, że cztery klocki ważą tyle co miś?

(Ilość klocków musi być taka, aby ich masa równoważyła masę misia).

- Trzecia sytuacja.

Rodzic kładzie na lewej szalce misia, a na prawej – pięć klocków.

– Co jest cięższe? Po czym to poznaliście?

– Co jest lżejsze? Po czym to poznaliście?

- Ćwiczenia w porównywaniu masy przedmiotów.

Różne przedmioty, np.: klocki, piłeczki, lalki, misie, tworzywo przyrodnicze, wagi szalkowe.

Każde dziecko porównuje masę wybranych przedmiotów i określa, co jest cięższe, co jest lżejsze.

- Karta pracy, cz. 4, s. 55.

Kolorowanie w każdej parze cięższego przedmiotu. Kończenie rysowania wag według wzoru.

- Zabawa ruchowa Waga.

Dzieci dobierają się w pary i stają naprzeciwko siebie. Podają sobie ręce i naprzemiennie wykonują przysiady.

Ćwiczenia gimnastyczne

Szarfy.

- Marsz po obwodzie koła, dłonie oparte na biodrach – kciuk znajduje się z przodu, a pozostałe palce – z tyłu. (Należy zwrócić uwagę na wyprostowane plecy, wciągnięty brzuch, wysokie podnoszenie kolan).
- Swobodny bieg po sali, na hasło: Wichura – podbieganie przez dzieci do ściany i przyleganie do niej plecami, ramiona ułożone w skrzydełka, brzuch wciągnięty.
- Marsz po sali, szarfa leży na głowie, złożona na pół, odliczenie sześciu kroków, wspięcie na palce, uniesienie ramion w górę, wdech nosem, opuszczenie ramion, wydech ustami.
- Leżenie na brzuchu, ramiona wyprostowane (są przedłużeniem tułowia), na sygnał podniesienie głowy i rąk z szarfą nisko nad podłogą, wytrzymanie około 5 sekund, opuszczenie głowy i rąk.
- Siad prosty, podparty z tyłu, rozłożona szarfa leży na podłodze – zwijanie szarfy jedną nogą, zgiętą w kolanie, przesuwając ją palcami stopy. Potem – zmiana nóg.
- Pozycja stojąca, trzymanie szarfy za plecami jedną ręką, podniesioną do góry – łapanie szarfy od dołu drugą ręką, opuszczoną, zgiętą w łokciu, przeciąganie szarfy rękami, naśladowanie wycierania się ręcznikiem. Potem – zmiana rąk.
- Ćwiczenia w parach: siad prosty w rozkroku naprzeciw siebie, oparcie stóp o stopy partnera, trzymanie dwóch szarf wyciągniętymi do przodu rękami (jak do przeciągania liny), naprzemiennie pociąganie za szarfy przez ćwiczących, odchylanie się i pochylanie partnera.
- Bieganie przez dzieci po całej sali, na której są porozkładane szarfy (gniazda). Na hasło: Ptaszki – do gniazd – wchodzenie do szarf, układanie rąk w skrzydełka.
- Siad klęczny na obwodzie koła, trzymanie dłońmi szarfy za końce, oparcie dłoni o podłogę blisko kolan, odsunięcie szarfy jak najdalej (zwrócenie uwagi, aby pośladki pozostawały oparte na piętach), głowa pochylona, znajduje się pomiędzy ramionami – kwiat się rozwija. Powolne przesuwanie szarfy do kolan, uniesienie ramion z szarfą do góry, pogłębienie odchylenia – kwiat jest rozwinięty.

- Marsz po obwodzie koła, ramiona z szarfą uniesione do góry.

Sluchanie wiersza Ewy Małgorzaty Skorek Nazwy miesięcy – utrwalanie nazw miesięcy.

W miejscach oznaczonych * dzieci powtarzają za rodzicem – na jednym wydechu – nazwy miesięcy.

Jakie miesiące

w roku mamy?

Czy wszystkie nazwy

miesiący znamy?

Komu nie sprawi

trudu zadanie,

niech rozpoczyna

ich wyliczanie.

Powietrza dużo

buzia nabiera

i na wydechu

nazwy wymienia:

– styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień. *

Jeśli za trudne

było zadanie,

ćwicz dalej z nami

to wyliczanie:

– styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik*,

– styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik*.

Zabawy Miny i minki.

Dzieci stoją w kole. Mimiką naśladową polecenia rodzica:

Dzieci:

Jesteście smutni.

układają usta w podkówkę,

Jesteście zdziwieni .

marszczą czoło,

Jesteście przestraszeni.

szeroko otwierają oczy, otwierają usta

Dmuchać na płomień świecy.
Śpicie.

tak jakby chciały powiedzieć głoskę O,
wykonują głęboki wdech i wydech,
zamykają oczy.

Zabawa Witanie się różnymi częściami ciała.

Tamburyn.

Dzieci poruszają się podskokami po wyznaczonym miejscu w rytmie wystukiwanym na tamburynie. Mocne uderzenie w tamburyn jest sygnałem do zatrzymania się. Dzieci, stojąc przodem do rodzica, wykonują jego polecenia.

- Powitajcie rękami czoło.
- Powitajcie rękami brzuch.
- Powitajcie rękami łydki.
- Powitajcie rękami stopy (łokcie, uda, plecy, uszy itd.).

Po wykonaniu zadania dzieci kontynuują swobodne podskoki.